

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er sikker på, at alle de tal, som fru Yildiz Akdogan nævner, er rigtige. Jeg har dem ikke lige på mig, for det er sådan set ikke det, vi diskuterer. Nu er det jo fru Yildiz Akdogan, der er ordfører, og derfor ville det være fint, hvis hun ville kommentere på den sag, som er på dagsordenen. Så kan vi altid snakke medicinpriser en anden dag.

For spørgsmålet er: Når nu Socialdemokratiet på det her område synes at være tungen på vægtskålen så at sige, er det så ikke mærkeligt, at fru Yildiz Akdogan sådan helt krampagtigt holder fast i, at vi har et forlig, og derfor vil vi ikke være visionære, så vil vi ikke tænke ind i finansårene 2010, 2011, 2012 osv. – nu må vi kun tale om 2009 – samtidig med at en socialdemokratisk kongres rent faktisk præcis har sagt det fornuftige, som vi i Dansk Folkeparti har sagt i 13 år?

Altså, er det ikke en lille smule mærkeligt, at man er så fokuseret på kun at tale 2009, når vi har muligheden for at lave noget rigtig godt i 2010, 2011 osv.? Kan vi ikke se lidt fremad og så prøve at overveje, om ikke Socialdemokratiet, hvis man valgte at følge det, som kongressen har udtalt, rent faktisk kunne være tungen på vægtskålen, så vi kunne ændre noget sammen? Det ville jo ikke være helt skidt.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:56

Yildiz Akdogan (S):

Jamen vi har da ikke noget imod at arbejde sammen med Dansk Folkeparti, og vi ville også gerne være med i finanslovforhandlingerne, hvis Dansk Folkeparti ikke blokerede for det. Men det er desværre en kendsgerning, og det ved hr. Morten Messerschmidt vel også, at der bliver ført blokpolitik. Jeg behøver ikke engang at nævne ordet blokpolitik.

Hvad angår kongresbeslutningen, så ligger den sag hos partistyrelsen, og der bliver arbejdet videre med den. Jeg har ikke lagt mig fast på året 2009, tværtimod. Jeg har sagt, at vi skal prøve at kigge satspuljeforliget efter og se, om der er nogle ting, der kan forbedres, også fremadret-

tet, om der er nogle områder, som skal flyttes et andet sted hen. Jeg har ikke begrænset mig til 2009, så jeg ved ikke, hvorfor hr. Morten Messerschmidt anklager mig for det.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:57

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Jeg sidder og bliver mere og mere forvirret. Jeg ved godt, at fru Yildiz Akdogan prøver at præcisere, og alligevel føler jeg, at det bliver mere og mere dunkelt, hvad Socialdemokraterne egentlig mener.

Nu har jeg siddet med i flere satspuljeforhandlinger og har aldrig været i tvivl om, at satspuljen var et område, hvor vi kerede os rigtig meget om, hvordan vi fik pengene til at gøre mest gavn for de udsatte grupper. Vi har haft nogle gode forhandlinger om, hvilke grupper vi har prioriteret år efter år, og vi har ikke hvert år givet den samme gruppe et beløb. Der har været tydelig tale omkring bordet. Vi har lige netop revideret hele setuppet for, hvordan vi vil lave de aftaler, hvilke projekter vi vil beskrive, og hvordan vi vil lave evalueringer. Derfor undrer det mig såre, at jeg skal høre, at det nu skal lægges om og flyttes, at man er med, men at man alligevel ikke er med.

Kunne jeg ikke lige få den én gang til, for jeg mangler altså at forstå det: Hvorfor vil Socialdemokraterne ikke være med i satspuljen?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:58

Yildiz Akdogan (S):

Jamen jeg kan virkelig ikke forstå, hvorfor fru Anne-Mette Winther Christiansen har forstået det sådan, at vi ikke vil være med. Jeg har udtrykkeligt sagt på godt, korrekt dansk, at vi er med i forliget. Jeg kan ikke komme det nærmere end at sige, at vi er med i forliget.

Men når man sidder og arbejder med nogle ting, det kan være satspuljen eller noget andet, kan man spørge: Er der nogle områder, som man kunne undersøge nærmere, og som måske skulle finansieres andre steder? Og jeg har da også flere gange givet eksemplet med psykiatriområdet, som jeg synes burde høre ind under finansloven. Er det forståeligt, eller skal jeg gentage det?